

Novo audiodoba

Milan RupiĆ

Svakim je danom sve manji broj tvrtki, uključujući i one ovjenčane *high end* aureolom, pa čak i onih koje proizvode cijevnu elektroniku, koje u svojem programu nemaju poneki uređaj koji omogućava reprodukciju zapisa visoke razlučivosti s računala. Najčešće je to kakav DAC u koji se dovodi visokokvalitetni digitalni signal pohranjen na tvrdom disku računala. Međutim, ubrzo će i te tvrtke krenuti u proizvodnju cjelovitih uređaja temeljenih na računalu, uređaja koji će se moći povezati na Internet i omogućiti njihovim korisnicima *downloadiranje* visokorazlučivog zvukovnog zapisa (u uvodu smo rekli da se radi o 176,4 kHz/24-bitnom) kakav se danas ne može čuti ni s jednog širokodostupnog medija (CD-a odnosno SACD-a; o Blue-ray diskovima kao pohrabenom mediju za visokorazlučivi audiozapis i Blue-ray *playeru* kao njegovu reproduktoru u ovom trenutku još nije moguće govoriti, ali sigurno se ne radi o utopiji). Zanimljivo je, međutim, da u ovom trenutku, koliko je autoru ovih redaka poznato, nijedan poznatiji proizvođač računala (što je dosta čudno), kao i ni jedna *high end* tvrtka (što, poznavajući njihovu podozrivost i inertnost, manje čudi) ne proizvodi računalo namijenjeno isključivo skidanju, pohrani i reprodukciji visokorazlučivih audiozapisa. Doduše, nedavno je na naslovnici renomiranog američkog *high end* audiomagazina *Stereophilea* osvanula visokokvalitetna zvukovna kartica poznata tvrtke Asus. A to znači da se ipak može izreći ona Galilejeva - "Ipak se kreće!".

I tako, dok se korifeji današnjega *high end* audija, ali i oni iz računalnog svijeta, ne odluče ozbiljno upustiti u proizvodnju cjelovitih audio-računala, tržištem će carevati manje računalne tvrtke koje su utemeljili ljudi koji vole kvalitetno reproduciranu glazbu, a koji iza sebe imaju bogato informatičko iskustvo, bilo na *softwareskom*, bilo na *hardwareskom* planu (ili oboje). To što se radi o malim i do jučer nepoznatim tvrtkama, u osnovi, barem što se kvalitete pristupa tiče, ne mora (i ne bi trebalo) značiti ništa loše. Međutim, loše je to što su takvi proizvodi skupi. A to je nešto što bi trebalo po svaku cijenu izbjeći. Jer, ako je danas moguće kupiti vrhunsko osobno računalo za prilično manji iznos od 10.000 kuna, ne postoji nijedan razlog da računala namijenjena isključivo reprodukciji glazbe koštaju znatno više. Sigurno ne basnoslovne iznose kakve je potrebno izbrojati za vrhunski CD *player*, na primjer.

Naravno, računala namijenjena reprodukciji visokorazlučivog audiozapisa moraju imati vrhunsku zvukovnu karticu s digitalnim izlaznim priključkom (SPDIF ili asinkroni USB), odnosno priključcima, uključujući i balansirane, moraju biti maksimalno moguće tiha, ožičenje na putu signala mora biti vrhunsko... Ne bi bilo loše ni da im i kućišta budu kvalitetnija i izgledom primjerenija audionamjeni, ali ako to značajno utječe ne cijenu, bez toga se sigurno može. DAC bi mogao biti ugrađen u kućište, pogotovo uređaja koji su izgledom privlačni, ali može biti i zaseban uređaj, ako računalo izgleda tako da nije za pokazivanje, onda je bolje da je negdje u "šturcu". Sva to će donekle, barem u prvo vrijeme, podići cijenu takvim računalima, ali tijekom vremena cijene bi trebale biti svedene u naznačeni okvir. Na kraju krajeva, spomenuta Asusova kartica, izrađena od vrhunskih dijelova, košta dvjestotinjak dolara...

Iako se čini da velik dio ovdašnjih audiofila, poglavito onih iskusnijih, starijih, još uvijek osjeća stanovitu odbojnost prema reprodukciji glazbe s računala, sve govori da takvo što neće moći zaobići ili izbjeći. Poglavito ako jesu istinski audiofili. A to znači oni koji uvijek teže boljemu i šire horizonte. Oni koji istinski vole glazbu i kojima je najvažnije ono u audiju jedino važno - visokovjerna reprodukcija, čim sličnija i bliža onoj (nedostižnog) živog uzora. Dobrodošli u novo audiodoba!